

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: JUDr. P.Č.**, bytem Praha 4 Michle, Hodonínská 882/10, proti žalovanému: **Policeie České republiky, Policejní prezidium**, se sídlem Praha 7-Holešovice, Strojnická 27, o žalobě proti rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 08.02.2012 č.j.: PPR-22552-4/ČJ-2011-99KP,

t a k t o :

I . Žaloba se zamítá

I I . Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru (dále jen žalovaný), kterým zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Ředitelky úřadu vnitřní kontroly ve věcech služebního poměru (dále jen „úřad“) ze dne 11.10.2011 č.119/2011, jímž byla podle § 74 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“), žalobci stanovena povinnost uhradit České republice – Ministerstvu vnitra, Policejnímu prezidiu České republiky, do 15 dnů ode dne nabytí právní moci poměrná část nákladů spojených s vysokoškolským studiem ve výši 35 600 Kč (třicet pět tisíc šest set českých), neboť nesplnil povinnost setrvat ve služebním poměru po skončení studia po dobu odpovídající době trvání studia s tím, že žalobce splnil povinnost setrvat ve služebním poměru jen částečně, neboť jeho závazek ke dni skončení služebního poměru, tj. ke dni 30.11.2010, činil ještě 115 dní a vznikla mu tedy povinnost uhradit poměrnou část nákladů studia odpovídající nesplněné části závazku, a prvoinstanční správní rozhodnutí potvrdil.

V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný přisvědčil skutkovým zjištěním a právnímu posouzení úřadu, vypořádal se s odvolacími námitkami žalobce, poukázal na příslušná znění ustanovení právních předpisů a uzavřel, že závazek žalobce setrvat ve služebním poměru po ukončení studia činil 646 dní, z nichž odvolatel setrval ve služebním poměru 531 dní, tudíž mu vznikla povinnost nahradit náklady za studium za 115 dní nesplněného závazku. Tyto náklady spojené se vzděláním byly přesně vyčísleny jako služební příjem za konkrétní poskytnuté služební volno za jednotlivé časové úseky, výsledná částka byla snížena podle zákona o služebním poměru na 200 000 Kč a z ní byla vypočtena poměrná část nákladů spojených se studiem ve výši 35 600 Kč. Celý výpočet po dnech je uveden v odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí a žalovaný o jeho správnosti nepochyboval. Ke stěžejní námitce žalobce, týkající se oznámení/dohody policejního prezidenta ve věcech služebního poměru č.1070/2007 ze dne 15.08.2007 (dále též „oznámení“), ve kterém je uvedena předpokládaná doba studia 20 měsíců a tato doba je označena jako „předpokládaná doba studia“, konstatoval, že došlo k nesprávnosti při vyhotovení dokumentu, kde je uvedeno, že dva akademické roky činí 20 měsíců. K tomu žalovaný podotkl, že oznámení bylo vyhotoveno dne 15.8.2007, přičemž nová právní úprava služebního poměru nabyla účinnosti ke dni 1.1. toho roku. V době vyhotovení oznámení byla teprve vytvářena aplikační praxe nového zákona a byla hledána forma, kterou dá služební funkcionář příslušníkovi najevo, že vyhověl jeho žádosti o studium při službě, a že příslušníkovi bude poskytováno služební volno. V rámci policie byla zvolena forma oznámení služebního funkcionáře o vyslání ke studiu. Vzhledem k tomu, že v druhém semestru akademického roku 2006/2007, tedy v prvním pololetí roku 2007, pokračovali příslušníci v započatém studiu na základě předchozích dohod, což je zakotveno v § 222 citovaného zákona, aby byla dodržena právní kontinuita bylo třeba první úkony služebních funkcionářů směrem k příslušníkům, kteří byli přijati ke studiu v roce 2007, učinit nejdříve v průběhu července a srpna 2007. Z těchto důvodů mohlo dojít k nesprávnému konstatování, že dva akademické roky trvají 20 měsíců. Oznámení považoval za deklaratorní povahy a zdůraznil uvedenou formulaci „předpokládaná doba studia“, kde není konstatováno, jaké okolnosti mohou tento předpoklad změnit.

Žalobce v podané žalobě namítal, že závazek po ukončení studia netrval vůči žalovanému 646 dní s tím, že v oznámení byla uvedena doba 20 měsíců. Poukázal na rozhodnutí č.j. PPR-686-1/ČJ-2010 a tvrdil, že jím bylo rozhodnuto o jeho povinnosti uhradit poměrnou část nákladů spojených s vysokoškolským studiem ve výši 37 860 Kč. Proti tomu se ohradil a odmítl tuto částku uhradit. Následovalo zahájení řízení, kde žalovaný nadále po žalobci požadoval částku 37 860 Kč. Poté na základě námítky žalobce částku přepočítal a uložil žalobci povinnost uhradit již jen 35 600 Kč. Současně byl žalobce vyrozuměn o tom, že ke dni 26.4.2010 bylo ukončeno shromáždění spisového materiálu ve věci. Žalobce na základě toho požádal o jeho doplnění. K tomu však nedošlo, žalobce o této skutečnosti nebyl vyrozuměn. V řízení se ode dne 26.4.2011 do dne 11.10.2011, kdy bylo následně vypracováno a zasláno rozhodnutí úřadu, nic neudálo. Proti rozhodnutí úřadu podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl. Žalobce dal též podnět k prošetření postupu úřadu a policisty, který předmětný spis zpracovával, k Ombudsmance Policie ČR, jež podnět postoupila policejnímu prezidentovi. Ke dni podání žaloby žalobce nebyl informován, k jakým závěrům při prošetření podnětu policejní prezident dospěl. Žalobce vyslovil myšlenku, že jeho podání bylo tzv. „zameteno pod koberec“.

Žalobou napadenému rozhodnutí žalobce rovněž vytkl, že žalovaný jeho odvolání projednal bez toho, aby spisový materiál doplnil o žalobcem požadované listinné důkazy. Namítal, že žalovaný před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí žalobce nevyrozuměl o tom, že bylo v odvolacím řízení ukončeno doplňování spisového materiálu. Z celkového

postupu žalovaného a shromážděného spisového materiálu žalobce nabyl dojmu, že obě rozhodnutí jsou v rozporu se zákonem, proto se domáhal jejich zrušení.

Žalobce dále tvrdil, že řízení, které předcházelo vydání obou správních rozhodnutí, mělo řadu zcela zjevných vad. Měl za to, že byla bezdůvodně překročena zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí. K tomu poukázal na shora zmíněnou více jak pětiměsíční nečinnost zpracovatele.

Tvrdil, že celé správní řízení bylo vedeno tendenčně, což vyplývá z písemných materiálů, které učinil přílohou žaloby (pozn.soudu-všechny tyto listiny jsou součástí správního spisu).

Žalobce zdůraznil, že podle oznámení měl setrvat ve služebním poměru 20 měsíců. Po jeho vypracování byl ubezpečen o tom, že závazek trvá 20 měsíců. Žalobce tedy v dobré víře po celou dobu trvání služebního poměru až do jeho ukončení na žádost žalobce vycházel z toho, že oznámení je věcně, obsahově i formálně správné a spoléhal na to, že jeho závazek trval toliko avizovaných 20 měsíců. O tom byl ubezpečován pracovníky Ředitelství řízení lidských zdrojů, kteří sdělili, že nárok po ukončení studia upraví. Po ukončení studia v roce 2009 kontaktoval žalobce stejné pracoviště, dokládal řádné ukončení studia, uváděl, že se nástup na studium uskutečnil později než je uvedeno v oznámení bez toho, že by byla žalovaným přijata jakákoliv opatření. Byl ubezpečen, že se vše dá do souladu v rámci počítačové databáze. Žalobce měl za prokázané, že již v letech 2007-2009 a zejména v roce 2009 měl žalovaný na zjištění pochybení o délce závazku žalobce v oznámení dostatek času, aby je napravil a dal do souladu se skutečností a zákonem, což se až do jeho odchodu ke dni 30.11.2010 nestalo, ač jej k tomu žalobce ze své iniciativy opakovaně vedl. Žalovaný závazek povinnosti žalobce uhradit poměrnou část nákladů do počítačového systému doplňoval až někdy v průběhu měsíců září či října 2010 na upozornění žalobce. Pokud žalovaný uvedl, že mohlo v srpnu 2007 dojít k nesprávnému konstatování, jedná se o výmluvu a případný argument sloužící k tomu, aby se mohl žalovaný vyhnout odpovědnosti za obsah jím vydaného rozhodnutí v nesprávně uvedené výši ke škodě žalobce. Argumentace žalovaného, že doba studia mohla být kratší či delší, se jeví jako lichá, neboť žalovaný věděl, že se jedná o dlouholeté magisterské studium, a že tedy kratší doba nepřichází v úvahu. Doba studia tedy mohla být pouze delší, například neúspěšným studiem, k tomu však nedošlo. Žalobce započal studovat dne 10.9.2007 a ukončil studium v řádném termínu v roce 2009. Podle žalobce měl žalovaný vydat řádné rozhodnutí, případně toto rozhodnutí následně uvést do souladu se zákonem. Své pochybení mohl žalovaný zjistit při zpracování dalších dohod s jinými policisty, jimž umožňoval studium.

Žalovaný také přes žádost žalobce nedoplnil do spisového materiálu v rámci vedeného správního řízení obdobné dohody, jejichž doplnění se žalobce domáhal pro to, aby mohly být žalovaným porovnány a případně bylo prokázáno, že po celou dobu od roku 2007 do roku 2009 docházelo k nesprávným rozhodnutím ze strany žalovaného vůči studujícím. Žalovaný tak nejednal nestranně, když nezajistil důkazy, které po něm žalobce požadoval.

Žalovaný rovněž řádně nevedl evidenci o délce studia a nárocích, které vůči žalobci měl. O tom svědčí, že několikrát opravoval a upřesňoval výši případného nároku, který je mu žalobce povinen uhradit jako náklady za studium. Evidence byla vedena nesprávně, špatně a liknavě. Naskytá se tak otázka, zda je částka uvedená v rozhodnutí správná, žalobce se domníval, že nikoliv. O zmatečnosti postupu žalovaného vypovídá i skutečnost, že k částce

uvedené v posledním rozhodnutí dospěl žalovaný až po několikátém přepočtu. Žalovaný měl vést řádně evidenci závazků žalobce, což nečinil.

Podle žalobce tak byla v průběhu řízení zcela neoprávněně krácena jeho práva a žalovaný jednal v průběhu řízení v rozporu se zákonem.

Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný argumentoval obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí a žádal, aby soud žalobu zamítl.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce v podání ze dne 25.7.2012 setrval na svých žalobních tvrzeních a konstatoval, že policejní prezident ani do dne podání repliky jeho podnět/stížnost dosud neprošetřil. Žalobce navrhl doplnit spisový materiál o listiny, které připojil jak přílohu č.1 „Zahraniční cesty do Slovenské republiky-referátník“, včetně čtyř listů jako příloh (založeno na č.l.47-50 soudního spisu).

Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích.

Soud neprovedl důkazy navržené žalobcem v podané žalobě, neboť jsou součástí správního spisu ani důkazy, které žalobce připojil k replice k vyjádření žalovaného a jsou založeny na č.l.47-50 soudního spisu, ani důkazy, navržené žalobcem při ústním jednání, neboť skutkový stav, který byl podkladem pro vydání rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, měl soud za dostatečně zjištěný k posouzení právní otázky, která je předmětem tohoto řízení.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ustanovení § 73 odst.1, odst.2 písm.b), odst.3 zákona o služebním poměru v rozhodném znění příslušníkovi lze na jeho žádost udělit služební volno při denním studiu na střední škole, vyšší odborné škole nebo vysoké škole, které je nezbytné pro výkon služby, a to na dobu trvání studia. (2) Příslušníkovi lze na jeho žádost udělit služební volno při studiu při výkonu služby na střední škole, vyšší odborné škole nebo vysoké škole, které je nezbytné pro výkon služby, takto:

b) na vysoké škole v bakalářském, magisterském nebo doktorském studijním programu anebo programu celoživotního vzdělávání v rozsahu

1. nezbytně nutném k účasti na studijních soustředěních a konzultacích,
2. 14 dnů v každém akademickém roce,
3. 2 dny na přípravu a vykonání každé zkoušky,
4. celkem 40 dnů na přípravu a vykonání státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu,
5. celkem 80 dnů na přípravu a vykonání státní závěrečné zkoušky v magisterském studijním programu nebo celkem 40 dnů, jestliže navazoval magisterský studijní program na bakalářský studijní program, a
6. celkem 40 dnů na přípravu a vykonání státní doktorské zkoušky.

(3) Služební volno při studiu podle odstavce 2 písm. a) bodu 2 a písm. b) bodu 2 se čerpá během celého školního nebo akademického roku. Jestliže jej příslušník nevyčerpá z důvodu překážky na jeho straně, nárok na studijní volno zanikne. Nemohl-li příslušník služební volno vyčerpat pro překážky na straně bezpečnostního sboru, může je čerpat v následujícím školním nebo akademickém roce.

Podle ustanovení § 74 odst. 1, 2, 3 písm.e), 4 téhož zákona příslušník, kterému bylo poskytnuto služební volno podle § 73 odst. 1, je povinen setrvat po ukončení studia ve služebním poměru po dobu odpovídající trojnásobku doby studia. Příslušník, kterému bylo poskytnuto služební volno podle § 73 odst. 2, je povinen setrvat po ukončení studia ve služebním poměru po dobu odpovídající době trvání studia. Příslušník, který byl vyslán na studijní pobyt, je povinen po skončení studijního pobytu setrvat ve služebním poměru po dobu 3 let, jestliže náklady na studijní pobyt přesáhnou částku 100 000 Kč. (2) Nesplní-li příslušník povinnost setrvat ve služebním poměru po dobu uvedenou v odstavci 1, je povinen uhradit bezpečnostnímu sboru náklady spojené se studiem nebo studijním pobytem. Povinnost uhradit náklady mu vznikne i tehdy, jestliže jeho služební poměr skončí v průběhu studia. (3) Náklady spojené se studiem nebo studijním pobytem obsahují služební příjem poskytnutý příslušníkovi po dobu služebního volna při studiu nebo studijním pobytu, náhrady cestovních výdajů, popřípadě též další náklady uhrazené bezpečnostním sborem v souvislosti se studiem. Celková výše nákladů, které je povinen příslušník uhradit, nesmí překročit částku e) 200 000 Kč, jde-li o studium při výkonu služby na vysoké škole v magisterském nebo doktorském studijním programu. (4) Splní-li příslušník povinnost setrvat ve služebním poměru jenom zčásti, úhrada nákladů spojených se studiem se poměrně sníží.

Podle ustanovení § 174 odst.1 písm.a),b) téhož zákona účastník má právo

a) nahlížet do spisu a pořizovat si z něj výpisy, navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení, na poskytnutí informací o řízení potřebných k hájení svých práv a oprávněných zájmů, vyjádřit v řízení své stanovisko, klást otázky svědkům a znalcům, a

b) vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, ke způsobu jejich zjištění, popřípadě navrhnout jejich doplnění.

Podle ustanovení § 180 téhož zákona odst.1,4 služební funkcionář je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí, a za tím účelem si opatřit potřebné podklady pro rozhodnutí. (4) Služební funkcionář hodnotí důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti.

Podle ustanovení § 181 odst.5 téhož zákona v odůvodnění služební funkcionář uvede důvody vydání rozhodnutí, z jakých podkladů vycházel při rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při jejich hodnocení a při výkladu právních a služebních předpisů, jakož i způsob, jakým se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí není třeba, jestliže služební funkcionář vyhoví žádosti účastníka v plném rozsahu.

Podle ustanovení § 52 odst.2 zákona č.111/1998Sb., o vysokých školách (dále jen „zákon o vysokých školách“) v rozhodném znění akademický rok trvá 12 kalendářních měsíců; jeho začátek stanoví rektor.

Podle ustanovení § 55 odst.1 téhož zákona studium se řádně ukončuje absolvováním studia v příslušném studijním programu. Dnem ukončení studia je den, kdy byla vykonána státní zkouška předepsaná na závěr studia nebo její poslední část.

Soud se předně zabýval v žalobě opakovaně uplatňovanou námitkou stran nesprávného posouzení oznámení policejního prezidenta ze dne 15.8.2007 a tvrzení žalobce, že byl z tohoto důvodu v dobré víře, že jeho závazek trvá 20 měsíců, a že je oznámení obsahově, věcně i formálně správné, o čemž byl podle žalobních tvrzení opakovaně

ubezpečován pracovníky úřadu, a to i v době, kdy studium v roce 2009 ukončil. K tomu žalobce zdůrazňoval, že úřad měl na zjištění svého pochybení o délce závazku žalobce v oznámení dostatek času, aby je napravil, dal do souladu se zákonem a zhojil jeho nesprávnost. To se však až do dne skončení služebního poměru žalobce ke dni 30.11.2010 nestalo a úřad povinnost žalobce uhradit poměrnou část nákladů do počítačového systému doplňoval až někdy v průběhu měsíců září či října 2010 na upozornění žalobce. Argumentaci žalovaného žalobce považoval za pouhou výmluvu sloužící k tomu, aby se mohl žalovaný vyhnout odpovědnosti za obsah jím vydaného rozhodnutí v nesprávně uvedené výši ke škodě žalobce. Úřad věděl, že se jedná o dvouleté magisterské studium, a že tedy doba kratší nepřichází v úvahu, přičemž doba delší mohla nastat pouze neúspěšným studiem žalobce, k čemuž nedošlo.

K tomu z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že podle zmíněného oznámení (oznámení policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 15.8.2007 č. 1070/2007) byl žalobce dnem 1.9.2007 vyslán ke studiu při výkonu služby na Akademii policejního sboru v Bratislavě na vysokoškolské externí studium v oboru Bezpečnostně právní ochrana osob a majetku na dvouletý magisterský studijní program, den nástupu studia je 1.září 2007, předpokládaná doba studia měla činit 2 akademické roky, tj. 20 měsíců. Dále je zde konstatováno, že žalobci bude poskytováno služební volno podle § 73 odst. 2 zákona o služebním poměru s tím, že žalobci podle § 74 téhož zákona vzniká povinnost setrvat po ukončení studia ve služebním poměru po dobu odpovídající době trvání studia a v případě nesplnění povinnosti setrvat ve služebním poměru po uvedenou dobu je povinen uhradit bezpečnostnímu sboru náklady spojené se studiem. V odůvodnění oznámení je pak uvedeno, že žalobce byl přijat k externímu studiu na Akademii policejního sboru v Bratislavě (dále jen „VŠ“), jeho studium je v souladu se zájmem služby, proto mu bude poskytováno služební volno při studiu podle příslušných ustanovení zákona. Oznámení bylo žalobci doručeno dne 20.8.2007. Podle sdělení VŠ (ze dne 14.2.2011) se zápis do prvního ročníku externího magisterského studia žalobce uskutečnil dne 10.9.2007, kdy začal akademický rok 2007/2008 pro studenty prvního ročníku externího magisterského studia. Žalobce neměl studium přerušeno a ukončil je státní zkouškou dne 17.06.2009.

Z uvedeného je zřejmé, že služební funkcionář v oznámení souhlasil s udělením služebního volna žalobci pro studium na VŠ v magisterském programu, které je nezbytné pro výkon služby na dobu trvání studia a předpokládal, že doba studia bude činit dva akademické roky, tj. 20 měsíců se dnem nástupu na studium 1.9.2007. Současně z oznámení vyplývá povinnost žalobce ve smyslu § 74 odst.1, 2 zákona o služebním poměru setrvat po ukončení studia ve služebním poměru po dobu odpovídající době trvání studia a v případě nesplnění této povinnosti uhradit bezpečnostnímu sboru náklady spojené se studiem. Soud považuje oznámení podle jeho obsahu, tj. Materiálně, za rozhodnutí o poskytování studijních úlev, z něhož vyplývá vůle služební funkcionáře vyjádřit souhlas se studiem žalobce pro účely služby a přijmout jménem bezpečnostního sboru závazek poskytnout žalobci služební volno podle § 73 odst. 2 zákona o služebním poměru, jakož i zákonný důsledek, tedy vznik povinnosti na straně žalobce setrvat po ukončení studia ve služebním poměru po dobu odpovídající době studia ve smyslu § 74 zákona o služebním poměru, respektive uhradit bezpečnostnímu sboru náklady spojené se studiem, pokud žalobce svůj závazek nedodrží (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soud ze dne 27.11.2013, č.j. 6 Ads 33/2013-31). Rozpor v obsahu oznámení, které jako den nástupu studia stanoví 1.9.2007 s předpokládanou dobou studia dva akademické roky, tj. 20 měsíců, když současně služební funkcionář poukazuje na ustanovení § 74, podle něž žalobci vzniká povinnost setrvat po ukončení studia ve služebním poměru po dobu odpovídající době trvání studia, soud ve shodě se žalovaným a judikaturou správních soudů (rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v

Pardubicích ze dne 03.04.2013 č.j. 52 A 49/2012-85 ve spojení s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27.11.2013 č.j. 6 Ads 33/2013-31), nepovažuje pro posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí za právně významný, neboť zákon v ustanovení § 74 odst.1 výslovně stanoví povinnost žalobce setrvat po ukončení studia ve služebním poměru po dobu odpovídající době trvání studia. Doba odpovídající době trvání studia, od níž se odvíjí závazek žalobce setrvat ve služebním poměru po jeho ukončení, se totiž začala odvíjet teprve ode dne, kdy žalobce na základě rozhodnutí služebního funkcionáře vůbec mohl začít čerpat příslušné úlevy (studijní volno s poskytnutím služebního příjmu), tj. od dne 10.9.2007 až do jeho ukončení dne 17.6.2009 (sdělení vysoké školy ze dne 14.2.2011). Mezi účastníky je nesporné, že žalobce v tomto období studijní volno skutečně čerpal a žalovaný mu je za tím účelem poskytoval. Správní orgány proto nepochybily, pokud z uvedeného období při rozhodování o výši nákladů spojených se studiem žalobce vycházely. Stanovení doby trvání studia úřadem a žalovaným je rovněž v souladu s ustanovením § 52 odst. 2 a § 55 odst. 1 zákona o vysokých školách z nichž vyplývá, že akademický rok trvá 12 kalendářních měsíců, jeho začátek stanoví rektor a je řádně ukončeno absolovováním studia v příslušném studijním programu, když dnem ukončení studia je den, kdy byla vykonána státní zkouška předepsaná na závěr studia nebo její poslední část.

Pro úplnost soud dodává, že uvedený rozpor v oznámení, a v tomto rozsahu jeho nezákonnost, již nelze s ohledem na běh lhůt napravit postupem podle ust. § 193 odst. 4 zákona o služebním poměru, neboť přezkumné řízení lze zahájit nejdéle do čtyřech let ode dne nabytí právní moci přezkoumávaného rozhodnutí a rozhodnutí v přezkumném řízení lze vydat do pěti let ode dne nabytí právní moci přezkoumávaného rozhodnutí. Oznámení bylo vydáno dne 15.8.2007, žalobci bylo doručeno dne 20.8.2007. Přestože v oznámení (rozhodnutí) chybělo poučení o opravném prostředku, mohl jej žalobce uplatnit nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno (§190 odst. 2 zákona o služebním poměru), žalobce však opravný prostředek proti oznámení nepodal a rozhodnutí nabylo právní moci. Lhůty pro přezkum rozhodnutí tak již marně uplynuly.

K poukazu žalobce na jeho snahu jednat s pracovníky úřadu a k jím tvrzené liknavosti těchto pracovníků při nápravě soud uvádí, že předmětem soudního přezkumu je zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, nikoliv jednání mezi žalobcem a pracovníky úřadu, před jeho zahájením. Námitky proto nejsou důvodné.

Soud nemohl vejít ani na procesní námitky žalobce, který upozorňoval na vady řízení, kdy nebylo vyhověno jeho žádosti o doplnění spisového materiálu o jím požadované listinné důkazy aniž by byl o tom před vydáním prvoinstančního správního rozhodnutí vyrozuměn, úřad tak nejednal nestranně a porušil rovnost postavení stran v řízení, úřad byl po dobu více jak půl roku (od 26.4.2011 do 11.10.2011) nečinný-příslušným zpracovatelem nebyla vyvíjena v rámci správního řízení žádná činnost, čímž se bezdůvodně protahoval průběh samotného řízení, nebyla řádně vedena evidence o délce studia a nárocích, které úřad vůči žalobci měl, došlo k opravám a několikerému upřesňování výše případného nároku, což jednoznačně svědčí o nesprávně, špatně a liknavě vedené evidence, zpochybil v obecné rovině správnost částky nákladů řízení a tvrdil, že také žalovaný požadované listinné důkazy do spisového materiálu nezaložil, spisový materiál před vydáním rozhodnutí sám doplňoval, o čemž žalobce neuvědomil a vydal žalobou napadené rozhodnutí.

Jak vyplynulo z obsahu spisového materiálu úřad žalobci před zahájením správního řízení v projednávané věci vyčíslil náhrada nákladů za vzdělání nákladů řízení podle § 74 odst. 2 služebního zákona ve výši 37 860 Kč (listina úřadu ze dne 24.11.2010). Na listině je rukou psaným textem zachycen souhlas žalobce s tím, aby srážka z odchodného byla nařízena, namítal však, že je její výše špatně vypočtena, neboť ze smlouvy (poznámka soudu-míněno oznámení policejního prezidenta) vyplývá závazek toliko dvaceti měsíců, nikoli

vypočtených 655 dní. Přílohou listiny je vyúčtování nesplněného závazku žalobce setrvat po ukončení studia ve služebním poměru.

Podle správního spisu byl žalobce rovněž ještě před zahájením správního řízení propuštěn ze služebního poměru na vlastní žádost ke dni 30.11. 2010 (rozhodnutí ředitele úřadu vnitřní kontroly ve věcech služebního poměru ze dne 5.10.2010, č. 150/2010 podle § 42 odst. 1 písm. m), odst. 5 písm. c) zákona o služebním poměru).

Vlastní řízení ve věcech služebního poměru o povinnosti žalobce uhradit poměrnou část nákladů spojených s vysokoškolským studiem podle ust. § 74 zákona o služebním poměru ve výši 37 860 Kč bylo zahájeno sdělením ze dne 22.12.2010 (č.j. PPR-686-1/ČJ-2010-009VKS, dále též "sdělení"), jehož stejnopis žalobce převzal osobně dne 3.1.2011. Ve sdělení byl žalobce v souladu s ust. § 172 odst. 1 citovaného zákona procesně poučen podle ust. § 174 odst. 1 písm. a), b) odst. 2, mimo jiné o právu nahlížet do spisu, vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům a ke způsobu jejich zjištění, popřípadě navrhnout jejich doplnění. Žalobce této možnosti využil vyjádřením ze dne 3.1.2011, došlým úřadu dne 5.1.2011, kde zejména poukazoval na údaje, uvedené v oznámení/dohodě policejního prezidenta a svá jednání s pracovníky úřadu v této věci.

Na základě údajů uvedených žalobcem ve vyjádření požádal úřad vysokou školu o sdělení doby trvání studia žalobce a poté, kdy sdělení došlo (14.2.2011), uložil příslušným pracovníkům úřadu provést změnu dat v systému a nový výpočet náhrady za vzdělání s tím, že v průběhu řízení vyšly najevo nové relevantní skutečnosti, která mají zásadní vliv na rozhodnutí služebního funkcionáře, zejména pak výši částky, kterou je žalobce povinen uhradit a informovat žalobce o doplnění spisového materiálu (podání ze dne 17.2.2011, č.j. PPR-2687-3/ČJ-2010-99OP-OM, podání ze dne 28.3.2011, č.j. PPVK-686-9/ČJ-2010-009VKS, podání ze dne 29.3.2011, č.j. PPVK-868-10/ČJ-2010-009VKS, podání ze dne 13.4.2011, č.j. PPR-7941-1/ČJ-2010-99RL-MS).

O doplnění podkladů pro rozhodnutí byl žalobce informován sdělením ze dne 26.4.2011 (č.j. PPVK-686-13/ČJ-2010-009VKS) s tím, že byl na základě sdělení vysoké školy změněno datum zahájení studia, byl proveden nový výpočet náhrady nákladů spojených se studiem na částku 35 600 Kč. K tomu byl žalobce znovu poučen podle § 172 odst. 1 ve spojení s § 174 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 citovaného zákona s uvedením jednotlivých listin, které jsou podklady pro vydání rozhodnutí a poučení o možnosti nahlédnout do spisového materiálu ve stanovené lhůtě. Sdělení bylo žalobci doručeno dne 9.5.2011.

Na to žalobce reagoval podáním ze dne 11.5.2011, došlým úřadu dne 13.5.2011, kde trval na svém stanovisku k oznámení policejního prezidenta a opětovně poukazoval na svá jednání s pracovníky úřadu ve věci délky trvání studia.

Následně byl dne 28.6.2011 (č.j. PPVK-686-16/ČJ-2010-009VKS) úřadem dán pokyn k posouzení a zpracování návrhu rozhodnutí ředitelkou úřadu. K vydání prvoinstančního rozhodnutí pak došlo až dne 11.10.2011 (č. 119/2011), v němž úřad rozhodl o povinnosti žalobce uhradit poměrnou část nákladů spojený s vysokoškolským studiem ve výši 35 600 Kč, neboť povinnost setrvat ve služebním poměru po skončení studia po dobu odpovídající době trvání studia splnil jen částečně, když jeho závazek ke dni skončení služebního poměru, tj. k 30.11.2010, činil ještě 115 dní. Vznikla mu tedy povinnost uhradit poměrnou část nákladů studia odpovídající nesplněné části závazku ve stanovené lhůtě a místě plnění. V odůvodnění rozhodnutí úřad popsal skutkový stav, podklady, ze kterých při vydání rozhodnutí vycházel, úvahy, jimž byl veden při jejich hodnocení a při výkladu právních a služebních předpisů, a vypořádal se s návrhy a námitkami žalobce a jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí (§ 171 odst. 5 zákona o služebním poměru). Mimo jiné úřad uvedl, že žádosti žalobce o zajištění jednotlivých stanovisek nebylo vyhověno, neboť by nemohla ovlivnit zákonnost a správnost rozhodnutí ve věci a tím i povinnost žalobce uhradit poměrnou část nákladů spojených s vysokoškolským vzděláním, neboť se jedná o zákonnou povinnost,

vyplývající přímo z ustanovení zákona a nikoliv ze stanovisek jednotlivých subjektů. Součástí odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí je podrobný rozpis nákladů za jednotlivé měsíce doby studia.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas odvolání, v němž namítal obdobně jako v podané žalobě.

O odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

Z uvedeného je patrné, že žalobci byla v průběhu celého správního řízení v projednávané věci poskytována poučení jako účastníku řízení podle ust. § 169 a násl. zákona o služebním poměru, zejména podle ust. § 174 odst. 1 písm. a), b) odst. 2. Úřad si opatřil v souladu s ust. § 180 odst. 1 potřebné podklady pro rozhodnutí tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí a tyto hodnotil podle své úvahy a každý jednotlivě a všechny v jejich vzájemné souvislosti. Pokud úřad nevešel na návrhy žalobce na doplnění spisového materiálu, není vadou, že žalobci před vydáním samotného prvoinstančního rozhodnutí své negativní stanovisko k doplnění dokazování nesdělil a učinil tak až v prvoinstančním rozhodnutí, neboť mu zákon takovou povinnost neukládá, ale umožňuje ve smyslu shora citovaného ust. § 181 odst. 5 zákona o služebním poměru uvést až v odůvodnění rozhodnutí, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

K tvrzené nečinnosti úřadu v době od 26.4.2011 do 11.10.2011, kdy bylo rozhodnutí úřadu vydáno soud uvádí, že zákon o služebním poměru lhůtu pro vydání prvoinstančního rozhodnutí nestanoví, přičemž ust. § 175 odst. 5, které ukládá služebnímu funkcionáři povinnost rozhodnout o podání do třiceti dnů a ve složitějších případech do šedesáti dnů od jeho doručení, se týká podání, jež učiní účastník sám ve vztahu ke služebnímu funkcionáři. V nyní projednávané věci však bylo řízení zahájeno podle ust. § 178 odst. 2 písm. b) téhož zákona z podnětu bezpečnostního sboru prvním úkonem služebního funkcionáře vůči účastníku řízení, tedy z moci úřední. Kromě toho z obsahu spisového materiálu nevyplývá, že by se žalobce tvrzené nečinnosti úřadu nějak bránil. V případě žalobou napadeného rozhodnutí (o odvolání žalobce ze dne 11.11.2011, podané na úřadu dne 15.11.2011) není pochyb, že lhůta vymezená ust. § 190 odst. 8 zákona o služebním poměru na 90 dnů byla žalovaným splněna, neboť žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 8.2.2012.

K tvrzení žalobce, že úřad nevedl řádně evidenci o délce studia a nárocích, které vůči žalobci měl, několikrát upřesňoval výši případného nároku, což jej vedlo k domněnce, že výše částky uvedená v rozhodnutí není správná soud poukazuje na zjištění učiněná z obsahu správního spisu a odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Z nich vyplynulo, že žalobci byla dne 24.11.2010 předložena listina, na které vyjádřil souhlas se srážkou odchodného jako náhrady za vzdělání podle § 74 odst. 2 zákona o služebním poměru s výhradou jeho nesouhlasu s výší této částky a délkou započtených dní. Uvedené však předchází době zahájení správního řízení v projednávané věci (byť na stejnou částku, jaká byla předmětem listiny ze dne 24.11.2010) v němž bylo s ohledem na stanovisko žalobce k jeho zahájení vyžádáno stanovisko VŠ, ze kterého vyplynula skutečná doba trvání studia a v tomto smyslu byl proto proveden úřadem nový výpočet náhrad nákladů za vzdělání žalobce. Nelze tak přisvědčit žalobci, že byla částka několikrát opravována a upřesňována, když se tak stalo v průběhu správního řízení pouze jednou. Uvedené nesvědčí ani o pravdivosti tvrzení žalobce o nesprávně, špatně a liknavě vedené evidenci. Pokud žalobce v této souvislosti obecně zpochybnil výši uložené částky, aniž by konkrétně uvedl konkrétní dny či částky, které byly vypočteny úřadem nesprávně, soud rovněž v obecné poloze výpočet částky přezkoumal podle podkladů správního řízení (ze dne 13.4.2011, č.j. PPR-7941-1/ČJ-2011-99RL-MS) a jak je ve stejné podobě nedílnou součástí odůvodnění prvoinstančního správního rozhodnutí, a vady v provedeném výpočtu neshledal.

Zbývá dodat, že v průběhu odvolacího řízení nebylo správní řízení žalovaným nijak doplňováno a nebyl tak dán důvod pro to, aby před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný žalobce k seznámení s podklady vyzval.

K posouzení věci samé soud uvádí, že plně přisvědčuje právní závěrům úřadu a žalovaného, neboť žalobce čerpal studijní volno za doby trvání služebního poměru pro studium na vysoké škole, které bylo pro něj nezbytné pro výkon služby, v magisterském programu, se souhlasem služebního funkcionáře ode dne 10.9.2007 do 17.6.2009, kdy složil státní závěrečnou zkoušku. Doba trvání studia tak činila 646 dní, žalobce však svou povinnost setrvat po ukončení studia ve služebním poměru po dobu odpovídající době trvání studia ve smyslu § 74 odst. 1 zákona o služebním poměru v plném rozsahu nesplnil a byl na vlastní žádost (ze dne 29.9.2010) ze služebního poměru propuštěn ke dni 30.11.2010. Tím na něj dopadla povinnost z části uhradit bezpečnostnímu sboru náklady spojené se studiem (§ 74 odst. 2, 3 písm. e), odst. 4), jejichž celková výše nesmí překročit částku 200 000 Kč. Úřad a žalovaný tak důvodně vyšli ze zjištění, že pokud závazek žalobce setrvat ve služebním poměru po ukončení studia činil 646 dní a žalobce ve služebním poměru setrval 531 dní, zbývá mu povinnost nahradit náklady za studium za 115 dní, přičemž tyto náklady poměrně vyčíslili z maximální částky 200 000 Kč na částku 35 600 Kč. Tato částka odpovídá podkladům, jenž jsou založeny v obsahu spisového materiálu, k jehož seznámení byl žalobce vyzván (oprava výpočtu ze dne 13.4.2011, č.j. PPR-7941-1/ČJ-2011-99RL-NS).

Soud neshledal oporu ani pro žalobní tvrzení o tom, že celý spis byl veden tendenčně a celé řízení směřovalo proti žalobci. Jak již bylo shora uvedeno byla žalobcova procesní práva jako účastníka řízení úřadem a žalovaným respektována, žalobce byl opakovaně o svých právech poučován a soud nezjistil, že by úřad či žalovaný jednali v průběhu řízení a při vydání rozhodnutí ve věci samé v rozporu se zákonem.

Na základě všech shora uvedených skutečností soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, žalovanému správnímu orgánu, který byl úspěšný, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. října 2015

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková